हे अग्ने त्वां देवं हविष्मन्तो हविर्युक्ताः मर्तासो मनुष्याः ईडते स्तुवन्ति। अहं त्वां जातवेदसमुत्पन्नसर्व्वजगदभिज्ञं मन्ये। स त्वं हव्या हवींषि आनुषक् अनुक्रमेण देवेषु यथा सक्तानि भवन्ति तथा वक्षि वह। अस्य मन्त्रस्य काम्येष्टिषु विकल्पित-संयाज्यारूपेण विनियोगमापस्तम्ब उदाजहार, अनुष्टुभा संयाज्ये त्वां चित्रश्रवस्तमस्त्वामग्ने हविष्मन्त इति॥

अथ द्वादशीमाह। "विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः। सिन्धुं न नावा दुरितातिपर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानः। अस्माकं बोध्यविता तनूनाम्" इति। हे जातवेदः नोऽस्मदीयानि दुर्गहा दुष्परिहराणि विश्वानि सर्व्वाणि दुरितानि पापानि अतिपर्षि अतीत्य पालय। तत्र दृष्टान्तः, नावा सिन्धुं न यथा लोके नदीं नावा अतिलङ्घयति तद्वत्। हे अग्ने अत्रिवत् अत्रिणा महर्षिणा चतूरात्रे कर्म्मणि यथा स्तूयसे तथास्माभिर्मनसा गृणानः स्तूयमानः। अस्माकं तनूनामविता रक्षिता भूत्वा बोधि अस्मत् भक्तिं बुध्यस्व। अयं मन्त्रः काण्याग्नेये कर्म्मणि विनियोक्तव्यः॥

अथ त्रयोदशीमाह। "पूषा गा अन्वेतु नः। पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाजꣳसनोतु नः" इति। पूषाख्यो देवः नः अस्मदीयाः गाः अन्वेतु रक्षणार्थमनुगच्छतु। तथा अर्वतः अस्मदीयानश्वान् पूषा रक्षतु। तथा पूषा देवः नः अस्मभ्यं वाजं अन्नं सनोतु ददातु। एतस्य मन्त्रस्य वृषोत्सर्गे विनियोगं बौधायन उदाजहार, पक्षात् जु-